

РЕШЕНИЕ

№ 269

гр. София, 13.01.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.12.2019 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска

Анета Юргакиева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **13249** по описа за **2019** година докладвано от съдия Анета Юргакиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващи от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

Образувано е по жалба на [фирма] против решение № 232720 от 03.10.2019г., постановено от Софийския районен съд (СРС), НО, 7-ми състав по НАХД № 7456/2019г., с което е изменено Наказателно постановление (НП) № 22-005739/07.30.2019г. на директора на Дирекция „Инспекция по труда“ – С., като наложената на дружеството имуществена санкция за нарушение на чл.415,ал.1 от КТ е намалена от 2000 лв. на 1500 лв.

Според изложеното в касационната жалба, решението на СРС е неправилно поради допуснати съществени процесуални нарушения и неправилно приложение на материалноправните норми. Конкретно се сочи, че съдът не е обсъдил всички изложени от жалбоподателя съображения и се е произнесъл по фактите формално. Твърди се, че АУАН и НП не отговарят на задължителните изисквания и реквизити, посочени в чл.42 и чл. 57, ал.1 от ЗАНН. Изтъква се, че нито наказващият орган, нито съда са изследвали въпроса за това дали работата, във връзка с която се изисква представяне на ведомости, е реално извършена. Моли се касационната инстанция да отмени решението на районния съд и наказателното постановление. В съдебно заседание касаторът не се представлява.

Ответникът – Дирекция „Инспекция по труда“, чрез юрк. С. оспорва касационната

жалба и моли да бъде потвърдено решението на СРС.

Прокурорът дава заключение за неоснователност на жалбата.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания и доводите на страните, Административен съд София – град, I-ви касационен състав, след съвещание, намира следното:

Касационната жалба е подадена в срок, от надлежна страна, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

Съгласно установената от СРС фактическа обстановка, на дружеството - касатор е била извършена проверка по спазването на трудовото законодателство, приключила с издаването на задължителни предписания съгласно протокол от 28.02.2019г. В протокола под № 3 контролните органи са вписали [фирма], в качеството на работодател, да представи в Д „ИТ“ ведомости за заплати за м.12.2018г., съгласно чл.402, ал.1, т.2 от КТ“. Като краен срок за изпълнение на предписанието бил посочен 06.03.2019г. Предписанията не са оспорени от дружеството и са влезли в сила. При извършена от органите на Инспекцията по труда последваща проверка, обективирана в протокол № ПР 1907837/11.03.2019г., било констатирано, че даденото предписание не е изпълнено.

С оглед на това, на 25.05.2018г. на [фирма] бил съставен Акт за установяване на административно нарушение за нарушение на чл.415, ал.1 от КТ, въз основа на който е издадено процесното НП.

За да измени наказателното постановление, районният съд е приел, че извършеното нарушение е безспорно установено и деянието е правилно квалифицирано, но имуществената санкция е незаконосъобразно определена в размер над минималния, поради което е намалил същата от 2000 на 1500 лева.

Решението на районния съд е валидно, допустимо и правилно. Районният съд правилно е установил фактическата обстановка по делото, като въз основа на нея е извел правилни правни изводи.

По отношение изложените в касационната жалба доводи за незаконосъобразност на наказателното постановление, настоящата инстанция намира същите за неоснователни. Същите са наведени и в жалбата до районния съд, който, макар и пестеливо и обобщено ги е обсъдил, като правилно е приел, че не са налице съществени нарушения, допуснати в хода на административнонаказателното производство, и са спазени изискванията относно формата и съдържанието на АУАН и НП. Както в АУАН, така и в НП се съдържа точно и конкретно описание на нарушението, въз основа на което ясно се очертават пределите на административното обвинение относно деянието, за което касаторът е санкциониран, и обстоятелствата, при които то е осъществено. Правилно е заключението на СРС, че словесното описание на нарушението съответства на дадената му правна квалификация.

Обоснован е и изводът на районния съд, че нарушението е безспорно извършено и за него дружеството следва да бъде санкционирано. Съгласно чл.415, ал.1 от КТ, който не изпълни задължително предписание на контролен орган за спазване на трудовото законодателство, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1500 до 10 000 лв.

В случая категорично е установено издаването на подлежащо на изпълнение задължително предписание, според което [фирма] е следвало да представи в Дирекция „Инспекция по труда“ ведомости за заплати за м.12.2018г. При липса на

доказателства, а и твърдения за изпълнението на това задължение, изводът, който закономерно се налага е, че е осъществен състава на нарушението по чл.415, ал.1 КТ. Соченото в касационната жалба обстоятелство, за което се твърди, че не е изследвано, а именно - дали работата, във връзка с която се изисква представяне на ведомостите, е реално извършена, е напълно неотнормимо към съставомерността на деянието и отговорността на дружеството – работодател, която е обективна и безвиновна.

По изложените съображения настоящият касационен състав намира, че не са налице сочените основания за отмяна на постановеното съдебно решение и същото следва да бъде оставено в сила.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2-ро от ЗАНН, Административен съд София-град, I касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 03.10.2019г., постановено от Софийския районен съд, Наказателно отделение, 7-ми състав, по НАХД № 7456/2019г.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: